

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af Toldafgifterne for et stort amerikansk Automobilselskab, som har sin Fabrik liggende her i Landet, og som indfører de enkelte Automobilede og sætter dem sammen her i Landet. En væsentlig Del af dens Produktion gaar til Udlandet. Selskabet faar en betydelig Toldlettelse for de Vogne, der afsættes her i Landet; hvis det skulde indføre dem som færdige Vogne, vilde Tolden blive betydelig højere, end den er nu. Jeg kan tilføje, at dette Forhold egentlig ikke er velset i Automobilfabrikantkredse i Danmark; jeg har Skrivelser liggende, hvori man fremhæver, at det, at disse store Selskaber paa den Maade faar billigere Told af en færdig Vogn, fordi den indføres i Stykker, efter deres Mening ikke er rigtig. Men det er der vel ikke noget at gøre ved, saadan maa det sikkert være. Men det, det drejer sig om, er, at disse Firmaer nu skal have Toldgodtgørelse, naar de udfører deres færdige Vogne. Det har de ogsaa faaet hidtil; men for det Selskab, som det ærede Medlem omtalte, var der indtil et vist Tidspunkt truffet den Ordning, at det fik Toldgodtgørelse udbetalt efter Parikurs for Dollars. Jeg maa gøre den Bemærkning, at der er jo ikke nogen egentlig Ret til at faa Tolden tilbagebetalt, der maa fastsættes særlige Bestemmelser og Regler, som skal gælde derfor i hvert enkelt Tilfælde. Man kan ikke alene ved at indføre nogle Varer skaffe sig Ret til at faa Toldafgiften godtgjort ved Genudførsel.

Den Ordning var dette Firma naturligvis utilfreds med, og ved Forhandlinger med Toldmyndighederne lykkedes det da ogsaa at komme til en Ordning, som dette Firma var overordentlig tilfreds med. Men inden dette skete, var der ganske vist gaaet Sagfører i Sagen, oven i Købet Højesterets-sagfører, og jeg er ikke sikker paa, at det bidrager særlig stærkt til at faa den fornødne Tilfredshed skabt paa begge Sider. Men Kendsgerningen er i alt Fald, at paa det Tidspunkt, da der fra Sagførerhold opereredes paa det ene Kontor i Skattedepartementet, sluttedes der i det andet Kontor en Overenskomst med dette Firma om, hvordan det skulde være i Fremtiden, og denne Overenskomst var en saadan, at det amerikanske Firma overhovedet aldrig havde tænkt sig, at det kunde faa saadanne Betingelser.

De fik nemlig Kreditoplagsret for deres Automobile. Det er et specielt Forhold, som er muligt i Danmark, men som disse Folk ikke kendte og ikke troede de kunde

faa. Derved faar de ikke alene den Fordel, at de kun betaler den enkelte Varer, naar den udtages af Kreditoplaget, og derfor kun kommer til at betale for det, som de bruger her i Landet, men der gives dem ogsaa en betydelig Kredit for Toldbetalingen, idet Toldafregningen finder Sted senere. Som sagt, Firmaet var overordentlig tilfreds med denne Ordning, og jeg skulde tro, at man ogsaa havde Grund til at føle sig tilfreds med, at denne Ordning var truffet, og som vist ikke var let at opnaa i noget andet Land. Men det er muligt, at det ærede Medlems Interesse i denne Sag er større end at naa til en god Ordning for Firmaet, og i saa Tilfælde er det muligt, at vi kan faa Sagen drøftet igennem. Men hvis det ærede Medlem ønsker, at den gode Ordning skal kunne forløbe til Tilfredshed for begge Parter, tror jeg, at det ærede Medlem skulde advare disse Sagførerkredse mod at gøre mere ud af denne Sag. Jeg tror, at der allerede er gjort tilstrækkeligt ud af det, og Firmaet har, som sagt, faaet en Ordning, som forbavtede Amerikanerne, saa gunstig var den. Jeg gaar naturligvis ud fra som en Selvfølge, at man, naar man fik en fremtidig Ordning af saa gunstig Art, var indforstaaet med, at det kunde ikke nytte at rejse det gamle Spørgsmaal om Toldgodtgørelse, hvor der ikke har foreligget en saadan Ordning. Det tror jeg ogsaa, at Fabrikken er indforstaaet med.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har omtalt Kreditforholdene i Sønderjylland og udtalt, at de var langt fra tilfredsstillende. Det har jeg godt været klar over, men det ærede Medlem var aabenbart ikke klar over, hvilke Vanskeligheder der er ved at faa dem gjort tilfredsstillende. Den Tanke, at man kunde skabe Kredit i Sønderjylland navnlig ved at stikke et Rør i Statskassen, lader sig nu en Gang ikke realisere. Jeg tror heller ikke, det vilde være særlig gavnligt for Sønderjylland, det tillod jeg mig at fremhæve sidste Gang, jeg havde Ordet, og det vil jeg gøre igen. Jeg tror ikke, det vilde være gavnligt for Sønderjylland, at der kom mere Kreditmulighed, end hvad der skal til for at beskæftige den erhvervsmæssige Del af Befolkningen. Vi kommer nu en Gang ikke udenom, at der bør være en vis Overensstemmelse i ethvert Land og enhver Del af Landet mellem den Kapital, der staar til Raadighed, og den Menneskemængde, der skal sættes i Bevægelse af Kapitalen; for ellers vil den forøgede Kapital kun finde Anvendelse til Spekulation og Inflation, det vil sige